

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЗ «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
ІСТОРИКО-ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА УКРАЇНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ І
МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН**

**ЛІНГВІСТИКА Й ЛІНГВОДИДАКТИКА: ЗДОБУТКИ І
ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ**

06–07 грудня 2024 року

**МАТЕРІАЛИ
ЮВІЛЕЙНОЇ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ
МОЛОДИХ НАУКОВЦІВ**

Одеса – 2024

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЗ «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
ІСТОРИКО-ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА УКРАЇНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ І
МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН**

**ЛІНГВІСТИКА Й ЛІНГВОДИДАКТИКА: ЗДОБУТКИ І
ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ**

06–07 грудня 2024 року

**МАТЕРІАЛИ
ЮВІЛЕЙНОЇ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ МОЛОДИХ НАУКОВЦІВ**

Одеса – 2024

УДК 801.8 + 811
ББК 81.2(4Укр)я5
Є27

Друк за ухвалою вченої ради ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
(протокол № 7 від 26.12.2024 року)

Редакційна колегія:

Євтушина Т. О. – к.філол.н., доц., доцент кафедри української філології і методики
навчання фахових дисциплін – технічний секретар;

Прокопенко Л. І. – к.пед.н., доц., завідувач кафедри української філології і методики
навчання фахових дисциплін – відповідальний редактор;

Босак Н. Ф. – к.пед.н., доц., доцент кафедри української філології і методики
навчання фахових дисциплін;

Горіна Ж. Д. – к.пед.н., доц., доцент кафедри української філології і методики
навчання фахових дисциплін.

РЕЦЕНЗЕНТИ:

Марчук Л. М. – д.філол.н., проф., завідувач кафедри журналістики Кам'янець-
Подільського національного університету імені Івана Огієнка;

Нагорна Н. В. – к.пед.н., доцент кафедри педагогічної освіти та соціальної
реабілітації Одеського національного університету імені І. І. Мечникова.

Є27 Лінгвістика й лінгводидактика: здобутки і перспективи розвитку: матеріали
Ювілейної Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих науковців (м. Одеса,
06-07 грудня 2024 р.) [Електронне видання]: зб. тез доп. / редкол. Т. О. Євтушина,
Л.І.Прокопенко, Ж.Д.Горіна, Н.Ф.Босак. Одеса: ДЗ «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», 2024. 187 с.

У збірнику вміщено доповіді учасників Ювілейної Всеукраїнської науково-
практичної конференції молодих науковців «Лінгвістика й лінгводидактика: здобутки і
перспективи розвитку» (м. Одеса, 06-07 грудня 2024 р.). Матеріали збірника можуть бути
корисними для широкої філологічної аудиторії.

*За зміст тез, достовірність цитувань та оригінальність викладення матеріалу
відповідальність несуть автори*

© ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського», 2024
© Автори статей, 2024

<i>Толмачова Юлія</i> Дезінформаційна комунікація через призму прагмалінгвістики	152
<i>Трохимець Анастасія</i> Політична антропоморфна метафора у промовах Володимира Зеленського 2022–2023 років	154
<i>Хітрова Анастасія</i> Образ двійника у творчості Едгара Аллана По	158
<i>Царьова Катерина</i> Виразальні функції фразеологізмів у творчості тетяни Лемешко	163
<i>Чернявська Діана</i> «Шість капелюхів Боно» у роботі над твором Івана Франка «Захар Беркут» на уроках української літератури в 6 класі	165
<i>Шайкіна Тетяна</i> Актуальні питання викладання зарубіжної літератури в закладах загальної середньої освіти в інформаційну епоху	170
<i>Швайка Валерія</i> Кореференти повісті Марії Матіос «Черевички Божої Матері»: семантико-функційний аспект	176
<i>Ярмуш Тетяна</i> Інноваційні технології під час викладання зарубіжної літератури в закладах загальної середньої освіти (дидактичний потенціал, особливості впровадження)	181

величезного внеску та жертовності українських військових та громадян у війну за незалежність держави. Ця метафора надає високу оцінку сміливості, відваги та відданості українців, які ризикують своїм життям та здоров'ям, захищаючи свою країну.

• *Чорні, обпалені вогнем, напівзруйновані житлові будинки міста дивляться своїми вікнами на схід і північ – туди, звідки була російська артилерія. Звідки прилітала російська бойова авіація. Вони дивляться на Росію* (Звернення В. Зеленського від 29.05.2022). Образ «будинки, які дивляться своїми вікнами на схід і північ» може бути сприйнятий як символічний зв'язок між стражданням міста та напрямками, звідки приходить загроза або агресія. Коли ми уявляємо собі ці будинки, ми можемо бачити їх як безжальних свідків військових дій, здійснюваних з боку Росії, які зруйнували та спричинили багато страждань цьому місту.

Крім того, образ «дивляться на Росію» може відображати позицію міста стосовно свого ворога. Це може бути вираженням обурення, протесту або ворожнечі до країни-агресора. За допомогою цієї образної метафори В. Зеленський намагається передати глибокий емоційний та психологічний стан міст, що потерпають від військового конфлікту.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Використання метафор у політичному дискурсі є невід'ємним складником мовленнєвого впливу через засоби масової інформації. Метафора не лише зрозуміла і приваблива для аудиторії, але й дозволяє впливати на сприйняття політичних подій. Дослідження цього явища в політичній лінгвістиці дозволяє краще розуміти процеси мислення та сприйняття політичної реальності. Антропоморфні метафори допомагають В. Зеленському переносити людські властивості та характеристики на політичні процеси, створюючи таким чином більш доступне та емоційно вразливе звучання.

Література

1. Селіванова О. О. Лінгвістична енциклопедія. Полтава: Довкілля-К, 2010. 844 с.
2. Чабаненко В. А. Стилїстика експресивних засобів української мови : монографія. Запоріжжя : ЗДУ, 2002. 351 с.
3. Lakoff G., Johnson M. *Metaphors We Live By*. Chicago: London, 1980. 242 p.
4. Lakoff G. *Metaphor and War: The Metaphor System Used to Justify War in the Gulf*. *Journal of Cognitive Semiotics*. 1992. IV(2). P. 5–19.

*Анастасія Хітрова,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
2 року навчання
факультету філології та журналістики
Волинського національного університету імені Лесі Українки
Науковий керівник: к.філол.н., доц. О. В. Кицак*

ОБРАЗ ДВІЙНИКА У ТВОРЧОСТІ ЕДГАРА АЛЛАНА ПО

Анотація: Статтю присвячено дослідженню феномену двійництва у творах Едгара Аллана По. Особливу увагу приділено аналізу ключових творів, таких як «Вільям Вільсон», «Чорний кіт» та «Падіння дому Ашерів».

Ключові слова: двійник, Едгар Аллан По, романтизм, готика.

Abstract: The article is devoted to the study of the phenomenon of the *doppelgänger* in the works of Edgar Allan Poe. Particular attention is given to the analysis of key works such as "William Wilson," "The Black Cat," and "The Fall of the House of Usher."

Keywords: *doppelgänger*, Edgar Allan Poe, Romanticism, Gothic.

Постановка проблеми та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Двійництво – дуже давній художній прийом, що бере свій початок ще в прадавніх міфах та легендах. У художній літературі він набув найрізноманітніших форм виявлення, у результаті чого виникло багато спроб дати визначення поняттю двійника, а також класифікацію його різновидів. У класичному розумінні двійник – це дзеркальне відображення людини, її близнюк. Але в мистецтві, і в художній літературі зокрема це поняття трактується значно ширше. Як справедливо зазначає О. Погребняк, у творі можуть бути відсутні двійники як bstractзовнішньо ідентичні люди, але зустрічаються герої, пов'язані внутрішньою подібністю. Як критерієм двійництва дослідник пропонує скористатися концепцією П. Біциллі, з якої випливає, що двійник – це той, у кому персонаж упізнає себе самого. Тобто критерієм двійництва слугує бачення себе в іншому [11, с. 43].

Звичайно, це визначення не є ні універсальним, ні повним, але ним можна впевнено користуватись у поєднанні з іншими як широким і узагальненим концептом двійництва. Як давній прийом у мистецтві та літературі різних історичних епох та культур, двійники присутні у міфах, в усній народній творчості. у світовій літературі різних епох.

Актуальність дослідження образу двійника у творчості Едгара Аллана По зумовлена його значенням для розуміння психологічної та філософської проблематики романтизму. Мотив двійництва виступає універсальним засобом осмислення ідентичності, внутрішнього конфлікту та меж людської природи. Твори американського письменника не лише відображають пошуки його епохи, але й випереджають тенденції модернізму.

Аналіз наукових досліджень, у яких розглянуто порушену проблему. Явище двійництва отримало своє тлумачення у філософії (Р. Декарт [2, 14-15], Ж. Дерріда [3, 22], Ф. Ніцше [7, 115]), у психоаналізі (З. Фрейда [16, 87], К. Г. Юнга [17, 152]). До дослідження двійництва в літературі зверталися сучасні вчені В. Агеєва [1, 106], М. Біб [18, 123], Дж. Гердман [19, 42], К. П. Естес [4, 148], Р. Вілбур [20, 5], Д. Чижевський [13, 43].

Метою статті є проаналізувати двійників у творах Е. А. По. Для цього ми поставили такі завдання:

- встановити соціокультурні джерела феномену двійництва;
- відстежити еволюцію двійництва як художнього прийому у світовій літературі;

- охарактеризувати феномен двійництва як характерне явище епохи романтизму;
- проаналізувати творчість Е.А. По на предмет виявлення мотиву двійництва;
- запропонувати класифікацію двійників у творчості американського письменника.

Викладення основного матеріалу. Наукова новизна статті полягає в тому, що вперше в рамках комплексного аналізу творів Едгара Аллана По досліджено багатогранність мотиву двійництва, його роль у створенні психологічного напруження, філософських підтекстів і зокрема готичної естетики. Особливу увагу ми приділили таким явищам, як розщеплення особистості, тіньова сторона персонажа, феномену двійника-коханої та двійника-реінкарнації як ключовим проявам цього мотиву у творчості митця.

Досліджений феномен двійництва має глибокі соціокультурні корені, що сягають античної міфології, релігійних уявлень та філософських концепцій, які безпосередньо вплинули на формування цього явища у літературі. У філософії ідея дуальності особистості сягає часів Платона. У нашому дослідженні ми зверталися до філософських концепцій: Ж.-П. Сартра, який у своїй екзистенційній філософії наголошував на важливості свободи вибору [12, 91], Ж. Дерідди, засновника деконструкційного підходу, Ф. Шеллінга, який підкреслював зв'язок мистецтва з внутрішнім світом людини, акцентуючи увагу на ідеї несвідомого [15, 53].

Ці концепції знаходять розвиток у психології, зокрема у теорії З. Фрейда про «потойбічне», де двійник є символом витіснених страхів і бажань [16, 88]. К. Г. Юнг розвинув цю ідею, запровадивши концепцію «тіні» як архетипу, що відображає приховані, темні аспекти особистості [17, 152]. У романтичній літературі, зокрема у творчості Е. По, образи двійників часто виступають у ролі цієї «тіні», уособлюючи внутрішні страхи й моральні дилеми героїв.

Соціальний аспект двійництва аналізували через ідеї Є. Головахи, який досліджував вплив суспільних криз і змін на виникнення подвійності у свідомості [5, 26-30], а також через драматургійний підхід І. Гофмана, що висвітлює розмежування між приватним і публічним «я».

Ми визначили, що двійництво еволюціонувало від простих образів у фольклорі до складних психологічних і символічних форм у літературі. Розквіт цього мотиву припав на романтизм, коли він став засобом розкриття духовного й емоційного стану героїв. Для глибшого розуміння бінарності в літературі епохи романтизму ми звернулися до творчості Новаліса («Генріх фон Офтердінгер» [8, 230]), Е. Гофмана («Дияволові еліксири» [6, 320]) і М. Шеллі («Франкенштейн» [14, 215]). Події та ідеї того часу вплинули на формування образу двійника в їхній творчості, визначаючи його унікальні аспекти та інтерпретації. Зокрема, науково-містичний аспект двійництва надихнув Мері Шеллі завдяки її глибокій зацікавленості прогресом науки та осмисленням питань життя і смерті, що особливо загострилися через особисті втрати, зокрема смерті її дітей. Захоплення Новаліса філософськими

ідеями та його тісне спілкування з Ф. Шеллінгом, одним із провідних мислителів епохи, знайшли своє відображення у романі «Генріх фон Офтердінгер».

Життєві обставини та інтелектуальне середовище вплинули на формування образу двійника у творчості Е. Т. А. Гофмана. Захоплення автора музикою, правом і філософією, а також його глибоке розуміння людської психіки сприяли створенню багатогранних творів, де мотив двійництва стає центральним елементом.

У процесі аналізу ми звернулися до класифікації двійників, запропонованої Дж. Гердманом у його праці «Двійник у літературі XIX століття» [19, 43], де автор виділив шість основних типів: внутрішній, фізичний, демонічний, еротичний, символічний і трагедійний. Спираючись на його підхід, ми розширили рамки аналізу, врахувавши походження двійника, його функцію у творі, символічне навантаження, містичний і науковий аспекти, філософське значення, а також рівень контролю героя над ситуацією. Такий підхід дозволив нам глибше дослідити багатогранність мотиву двійництва та його роль у художньому тексті.

У класифікації Ф. Вілбура двійник розглянуто як втілення екзистенційної боротьби особистості [20, 2-8]. У його концепції двійник може виступати як дзеркало підсвідомого, символ розщеплення особистості, уособлення боротьби між добром і злом чи протистояння тілесного і духовного начал. Інтегруючи ці два підходи, ми змогли вийти за межі традиційного аналізу, дослідивши феномен двійництва з різних перспектив.

У новелах Едгара Аллана По мотив двійництва виступає центральним засобом для розкриття тем внутрішнього конфлікту, морального вибору та руйнівного впливу людських пристрастей. Кожен із творів По демонструє унікальний підхід до зображення двійників, які стають відображенням різних аспектів людської свідомості та підсвідомості, а також уособленням прихованих страхів, бажань і провин.

Е. А. По втілює декілька основних типів двійників у своїй творчості:

- **Двійник як розщеплення особистості** – у «Падінні дому Ашерів» двійництво досягає рівня метафори, втілюючись у паралелі між Родеріком і його сестрою Мадлен. Їхній зв'язок символізує роздвоєння особистості, де кожен із них виступає віддзеркаленням іншого, і разом вони уособлюють розпад душі, розуму та світу, який їх оточує [9, с. 51].

- **Двійник-тінь** – у «Чорному коті», «Тіні» та «Вільямі Вільсоні» двійник виступає як темна сторона персонажа, яка переслідує героя, втілюючи його провину, приховані бажання чи моральну деградацію. Такий двійник є уособленням тіньового аспекту душі, який протистоїть свідомості героя та зрештою знищує його [10, 23; 10, 51; 10, 54].

- **Двійник-кохана** – у «Береніці» та «Елеонорі» двійництво проявляється через образ коханої, яка уособлює ідеалізовану любов і водночас трагізм втрати. Герої цих творів створюють духовний зв'язок із коханими, але їхня одержимість і внутрішні страхи призводять до катастрофічних наслідків, підкреслюючи тендітну грань між любов'ю та руйнацією [10, 15; 10, 102].

• **Двійник-реінкарнація** – у новелах «Лігея» та «Морелла» образ двійника набуває містичного характеру. У цих творах улюблені жінки героя ніби повертаються до життя, втілюючи ідею невмирущої душі та циклічності існування. Реінкарнація стає символом невідворотності та приреченості, підкреслюючи надприродний аспект двійництва [10, 35; 10, 120].

Висновки і перспективи подальших досліджень. Таким чином, мотив двійництва у творчості Едгара Аллана По виступає багатогранним засобом для дослідження внутрішньої боротьби між розумом і пристрастями, відображаючи складність людської психіки, а також неминучість, яка часто веде до трагічного фіналу.

Мотив двійництва актуальний у літературі, мистецтві та філософії до сьогодні. Він уособлює не лише те, ким ми є, а й те, ким ми могли би бути, відкриваючи глибини нашого «я» та змушуючи нас зіштовхуватися з тим, чого ми боїмося найбільше – із самими собою. Унікальність теми полягає в тому, що вона водночас є інтимною та універсальною, дозволяючи кожному читачеві знайти у двійникові відображення власної душі.

Дослідження мотиву двійництва пояснює, чому романтики так часто зверталися до цього образу. Адже що може краще розкрити справжню сутність людини, ніж зіткнення її публічного і прихованого, інтимного «я»? Сучасні інтерпретації двійництва свідчать, що цей мотив залишається вічно живим, продовжуючи захоплювати як творців, так і читачів, відкриваючи перед ними безмежний простір для роздумів. І лиш питання часу, які ще приховані грані двійництва розкриє перед нами майбутнє.

Література

1. Агеєва В.П. Поетика парадоксу: стильова еволюція української прози. Київ : Либідь, 1998. 304 с.
2. Декарт Р. Роздуми про першу філософію / пер. з лат. Київ : Юніверс, 2002. 150 с.
3. Дерріда Ж. Позиції / пер. з франц. А. Ситник. Львів : Літопис, 2000. 128 с.
4. Естес К.П. Жінки, що біжать з вовками: міфи та історії дикої жінки / пер. з англ. Н. Валевська. Київ : Yakaboo Publishing, 2019. 560 с.
5. Головаха Є. Українське суспільство: шляхи трансформації. *Український соціологічний журнал*. 2016. № 1–2. С. 26–30.
6. Гофман Е. Т. А. Дияволів еліксир : роман / пер. з нім. М. Чайковська : Мультимедійне видавництво Стрельбицького, 2021. 327 с.
7. Ніцше Ф. Так казав Заратустра : книга для всіх і ні для кого / пер. з нім. А. Онишко Київ : Основи, 1993. 350 с.
8. Новаліс. Генріх фон Офтердінген : роман / пер. з нім. В. Микушевич Київ : Основи, 2001. 240 с.
9. По Е. А. Падіння дому Ашерів / пер. з англ. М. Йогансен : Мультимедійне видавництво Стрельбицького, 2023. 51 с.
10. По Е. А. Повне зібрання прозових творів. Т. 1 / пер. з англ. М. Йогансен. Київ : Андронум, 2023. 146 с.
11. Погребняк О. Двійник як феномен в літературі. *Літературознавчі студії*. 2015. № 2. С. 43–50.
12. Сартр Ж.-П. Буття і ніщо: нарис феноменологічної онтології / пер. з фран. В. Лях Київ : Юніверс, 2001. 694 с.
13. Чижевський Д. Історія української літератури: від початків до доби реалізму / Дмитро Чижевський. Нью-Йорк : Українська Вільна Академія Наук, 1956. 543 с.
14. Шеллі М. Франкенштейн, або Сучасний Прометей. О. Зубченко Харків : Фоліо, 2018. 320 с.
15. Шеллінг Ф.В. Й. Філософські дослідження про сутність людської свободи та предмети, які з нею пов'язані / пер. з нім. О. Хома Київ : Юніверс, 2000. 192 с.
16. Фройд З. По той бік принципу задоволення. Я і Воно. Тернопіль : Навчальна книга – Наш Формат, 2020. 552 с.
17. Юнг К. Г. Психологічні типи. Київ : Астролябія, 2010. 680 с.
18. Beebe M. The Universe of Roderick Usher. In: Poe: A Collection of Critical Essays. Ed.

by R. Regan. Englewood Cliffs, NJ : Prentice Hall, 1967. P. 123–134. 19. *Herdman J.* The Double in Nineteenth-Century Literature. London : Palgrave Macmillan, 1990. 180 p. 20. *Wilbur F.* The Double in American Romanticism. New York : Columbia University Press, 1970. 2-8 p. 21. *Webber A. J.* The Doppelgänger: Double Visions in German Literature. Oxford: Clarendon Press, 1996. 320 p.

Катерина Царьова,
учениця 9-2 класу
Комунального закладу освіти
«Українсько-Американський ліцей» Дніпровської міської ради
Науковий керівник: Галина Бухно,
учитель української мови та літератури
Комунального закладу освіти
«Українсько-Американський ліцей» Дніпровської міської ради

ВИРАЖАЛЬНІ ФУНКЦІЇ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ У ТВОРЧОСТІ ТЕТЯНИ ЛЕМЕШКО

Анотація: У статті розглянуто особливості виражальних функцій фразеологізмів у творчості Тетяни Лемешко. Акцентовано увагу на тому, що фразеологізми становлять стійкі словосполучення, які відзначаються: номінативною функцією, експресивністю, культурною маркованістю.

Ключові слова: виражальна функція, фразеологізм, художній дискурс.

Abstract: The article presents the special expressive functions of phraseological units in the work of Tetyana Lemeshko. Attention is focused on the fact that phraseological units become synonyms that have meaning: nominal function, expressiveness, cultural significance.

Keywords: expressive function, phraseology, artistic discourse.

Постановка проблеми та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Вивчення різних виражальних функцій фразеологічних одиниць (далі – ФО) актуальне для сучасного мовознавства, але дослідження не може бути повним без урахування закономірностей розгортання значення фразеологізмів у реальному функціонуванні в тексті, без аналізу взаємодії ФО з лексемами. Багато сучасних досліджень із фразеології характеризується широким діапазоном проблематики, але найчастіше вивчають стилістичні характеристики ФО. Водночас аналізують стилістичні прийоми okazionalnoї трансформації ФО в художній прозі, поезії та драматургії. Попри численні розвідки в руслі фразеології, в українському мовознавстві наразі немає цілісного дослідження, присвяченого особливостям виражальних функцій фразеологізмів у творчості Тетяни Лемешко.

Аналіз наукових досліджень, у яких розглянуто порушену проблему. У фундаментальних працях Н. Бабич, М. Жуйкової, Л. Скрипник, Л. Лисиченко, В. Ужченка, О. Селіванової закладено основи вивчення фразем як вагомих репрезентантів мовної картини світу українців. Особливості відтворення у фразеологізмах світобачення народу досліджували В. Васильченко,

Наукове видання

**ЛІНГВІСТИКА Й ЛІНГВОДИДАКТИКА: ЗДОБУТКИ І
ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ**

06-07 грудня 2024 року

**МАТЕРІАЛИ ЮВІЛЕЙНОЇ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
МОЛОДИХ НАУКОВЦІВ**

Збірник тез доповідей

Рецензенти:

Марчук Л. М. – д.філол.н., проф., завідувач кафедри журналістики Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка;

Нагорна Н. В. – к.пед.н., доцент кафедри педагогічної освіти та соціальної реабілітації Одеського національного університету імені І. І. Мечникова.

Технічний секретар – Тетяна Євтушина

Формат 60x90/16.

УМ.-ДРУК. АРК. 6